

V PLAVKÁCH DO KOSTELA?

Horko k zalknutí. Dusno, parno, vedro. Prostě hic. Už v červnu nás začínají sluneční paprsky rozpalovat do té míry, že bychom se nejradiji svlékli z kůže. Nebo minimálně z šatů. Proč proto hledat speciálně na neděli v šatníku sukně po kolena, když se nám v kraťáskách pošpacíruje daleko lépe?

Představme si krásný letní den, jako stvořený pro prázdninový výlet. Vydáte se, řekněme, na prohlídku hradu nebo zámku, u pokladny zaplatíte vstupné a už jen čekáte, až si vás na nádvoří přijde vyzvednout průvodkyně. Ta se ale objeví v plavkách a s krátkým vysvětlením, že v jiném oděvu při třicetistupňových teplotách zkrátka pracovat nedokáže, začíná prohlídku, z které vy samozřejmě už nic nemáte. Slečna má sice poutavý přednes, prostory, kterými vás vede, jsou pohádkové, jenže vy už jen pořád dokola myslíte na to, že její plážový úbor do té pohádky jaksi nepatří...

Ať už chceme nebo ne, známé rčení, že šaty dělají člověka, opravdu platí. Tím, co si na sebe oblečeme, dáváme světu vědět o našem vkusu, životním stylu, smyslu pro humor a uvažování vůbec (když beru v potaz i trička s nejrůznějšími potisky, nápisy, hesly, citáty...). To ale není všechno. Vybraným oděvem vyjadřujeme i svou ohleduplnost k ostatním a také k situaci, v níž se nacházíme. Oblečení má totiž mj. i moc spoluvtvářet atmosféru, dát nám i našim společníkům možnost naladit se předem na to, co nás čeká. Pohodlné sportovní kalhoty a tenisky nás příkladně k běhání nakopnou daleko lépe než lodičky, v bohatých šatech se zase budeme cítit jako princezny připravené vyrazit na svatbu nebo ples a pokud se vydáme na tematicky zaměřený narozeninový večírek, oslavenec určitě ocení všechny, kteří se o nějaký kostým nebo převlek alespoň pokusí.

Stejně jako nás tedy může při prohlídce hradu rozptylovat nevhodně oblečená průvodkyně, můžeme i my shodit slavnostní ráz společenské akce nepatřičným oděvem (a to nejen délkou sukně nebo hloubkou výstřihu). A to samozřejmě platí i pro kostel. Cedulky na chrámových dveřích s přeškrtnutými panáčky a panenkami v tilkách nejsou samoučelné. Mají nám připomínat, že kostel je především místem setkání se s Bohem, místem, kde zažíváme osobní a intimní

„Jsou různá oblečení k různým příležitostem, a to platí, i kdyby se někdo chtěl na hlavu stavět. Pyžamo je na spaní, montérky na práci atd. Je úplně normální, že v županu do školy asi nepůjdeme, a když jdeme do divadla nebo na ples, tak si taky vezmeme něco hezkého.“ (Ondra, 18 let)